

Святий Великий Четвер: На Літургії св. Василя Великого, якщо служитися без вечірні

Літургійні рубрики: Зазвичай це богослуження додається до вечірні, однак із пасторальних причин частина вечірні зазвичай скорочується. "Антологія" подає пропозицію, як саме може виглядати таке скорочення, однак рішення щодо того, як має виглядати богослуження, повинен приймати саме парох. Повний текст Вечірні можна знайти на сторінці Єпархії.

Тропар (глас 8): Коли славнії ученики при умиванні на вечері просвіщалися, тоді Юда злочестивий, на срібнолюбство недугуючи, затьмарився і беззаконним суддям тебе, праведного Суддю, видає. Гляди, майна ревнителю, на того, що задля нього повісився; уникай ненаситності душі, яка на Вчителя на такеє наважилась. Для всіх благий Господи, слава тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Тропар (глас 2): Хліб прийнявши в руки, зрадник скрито їх простягає і приймає ціну того, хто своїми руками створив чоловіка; і непоправним zostався Юда – раб і лестоць.

Прокімен (глас 7): Князі народні зібралися разом на Господа і на Христа його (Пс 2,2).

Стих: Чому заворушилися народи і люди намислили суєтне? (Пс 2,1).

Апостол: (1Кр 11,23-32): Браття, що я прийняв від Господа, те й передав вам: Господь Ісус тієї ночі, якої був виданий, узяв хліб і, віддавши подяку, розламав і сказав: «Це моє тіло, воно за вас дається. Це робіть на мій спомин.» Так само й чашу по вечері, кажучи: «Ця чаша – Новий Завіт у моїй крові. Робіть це кожний раз, коли будете пити, на мій спомин.» Бо кожного разу, як їсте хліб цей і п'єте цю чашу, звіщаєте смерть Господню, аж доки він не прийде. Тому хто буде їсти хліб або пити чашу Господню недостойно, буде винний за тіло і кров Господню. Хай, отже, кожний випробує себе самого і

Great and Holy Thursday: Liturgy of Saint Basil the Great if it is taken without Vespers.

Text from "The Divine Liturgy: An Anthology for Worship"; Pg. 651

Liturgical Instruction: Normally this service is adjoined to vespers, but for pastoral reasons the vespers portion of the service is at times abbreviated. The "Anthology for Worship" offers one suggestion on how this abbreviation may look; nevertheless, it is up to the pastor of the parish to decide how to proceed. The full text can be found on the eparchial website.

Troparion (Tone 8): When the glorious disciples were enlightened by the washing at the supper, impious Judas, sick with love for money, was blinded then. He hands You, the just judge, over to wicked judges. Lover of wealth, he hanged himself because of it. Flee that unsated person who dares to act so against the Master! Glory to You, Lord, Who are good to all.

+Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion (Tone 2): The traitor took the Bread into his hands; those same hands he secretly extends to receive payment for the One who with His hands made man. And Judas, treacherous servant that he was, remained unchanged.

Prokimenon (Tone 7): The rulers have gathered together* against the Lord and His anointed (Ps 2:2).

verse: Why have the nations grown insolent, and peoples contemplated vain things? (Ps 2:1).

Epistle (1Cor 11:23-32): Brethren, I received from the Lord what I also handed on to you, that the Lord Jesus on the night when he was betrayed took a loaf of bread, and when he had given thanks, he broke it and said, 'This is my body that is for you. Do this in remembrance of me.' In the same way he took the cup also, after supper, saying, 'This cup is the new covenant in my blood. Do this, as often as you drink it, in remembrance of me.' For as often as you eat this bread and drink the cup, you proclaim the Lord's death until he comes. Whoever, therefore, eats the bread or drinks the cup of the Lord in an unworthy manner will be answerable

тоді їсть цей хліб і п'є цю чашу. Бо той, хто їсть і п'є, не розрізняючи Господнього тіла, суд собі їсть і п'є. Ось чому у вас багато недужих та хворих, а чимало й умирають. Якби ми самі себе осуджували, то нас би не судили. Коли ж Господь нас судить, він нас тим поправляє, щоб не були ми засуджені зо світом.

Алилуя (глас 6):

Стих: Блажен, хто дбає про бідного та вбогого, у день лютий ізбавить його Господь (Пс 40,2).

Стих: Вороги мої говорили про мене зле: Коли він помре і загине ім'я його? (Пс 40,6).

Стих: Той, хто їв хліб мій, підняв змову проти мене (Пс 40,10).

Перед Євангелієм: Слава страстям твоїм, Господи.

Євангеліє: (Мт 26,1-20; Ів 13,3-17; Мт 26,21-39; Лк 22,43-45; Мт 26,40-27,2): Сказав Господь своїм учням: “Ви знаєте, що через два дні буде Пасха й Син Чоловічий буде виданий на розп'яття.” Тоді зібралися первосвященики і старші народу в палаці первосвященика, що звався Каяфа, і радились, як би то підступом схопити Ісуса й убити. Тільки ж казали: “Не в свято, щоб не було в народі заколоту.” І от коли Ісус був у Витанії в домі Симона прокаженого, підійшла до нього одна жінка з алябастровою плящиною, повною вельми дорогого мира, і вилляла його йому на голову, як він сидів при столі. Побачивши це учні, нарікали й казали: “Навіщо таке марнотратство? Це можна б було дорого продати й – дати бідним!” Ісус зауважив це й сказав їм: “Чому ви докучаєте цій жінці? Вона зробила добре діло для мене. Завжди бо бідних маєте з собою; мене ж не завжди маєте. Виливши це миро на моє тіло, вона вчинила те на похорон мій. Істинно кажу вам: Де тільки буде проповідуватись ця Євангелія по всьому світі, оповідатиметься і про те, що вона зробила, їй на спомин.” Тоді один із дванадцятьох, що звався Юда Іскаріотський, подався до первосвящеників і каже: “Що хочете мені дати, і я вам його видам?” Ті відважили йому тридцять срібняків. І з того часу він шукав доброї нагоди, щоб його видати. Першого дня Опрісноків приступили учні до Ісуса й питають: “Де хочеш, щоб ми приготували тобі їсти Пасху?” Він відповів їм: “Ідіть

for the body and blood of the Lord. Examine yourselves, and only then eat of the bread and drink of the cup. For all who eat and drink without discerning the body, eat and drink judgement against themselves. For this reason many of you are weak and ill, and some have died. But if we judged ourselves, we would not be judged. But when we are judged by the Lord, we are disciplined so that we may not be condemned along with the world.

Alleluia (Tone 6):

verse: Blessed is the one who considers the poor and needy; the Lord will deliver him on the day of evil (Ps 40:2).

verse: My enemies spoke evil against me: “When will he die and his name perish?” (Ps 40:6)

verse: The one who ate of my bread, increased trickery against me (Ps 40:10).

Before the Gospel: Glory to Your Passion, O Lord.

Gospel: (Mt 26:1-20; Jn 13:3-17; Mt 26:21-39; Lk 22:43-45; Mt 26:40-27:2): *The Lord said to his disciples:* ‘You know that after two days the Passover is coming, and the Son of Man will be handed over to be crucified.’ Then the chief priests and the elders of the people gathered in the palace of the high priest, who was called Caiaphas, and they conspired to arrest Jesus by stealth and kill him. But they said, ‘Not during the festival, or there may be a riot among the people.’ Now while Jesus was at Bethany in the house of Simon the leper, a woman came to him with an alabaster jar of very costly ointment, and she poured it on his head as he sat at the table. But when the disciples saw it, they were angry and said, ‘Why this waste? For this ointment could have been sold for a large sum, and the money given to the poor.’ But Jesus, aware of this, said to them, ‘Why do you trouble the woman? She has performed a good service for me. For you always have the poor with you, but you will not always have me. By pouring this ointment on my body she has prepared me for burial. Truly I tell you, wherever this good news is proclaimed in the whole world, what she has done will be told in remembrance of her.’ Then one of the twelve, who was called Judas Iscariot, went to the chief priests and said, ‘What will you give me if I betray him to you?’ They paid him thirty pieces of silver. And from that moment he began to look for an opportunity to betray him. On the first day of Unleavened Bread the disciples came to

до такого ось одного в місто й скажіть йому: Учитель каже: Час мій близько, тож у тебе споряджу Пасху з учнями моїми.” Учні зробили так, як їм звелів Ісус, і приготували Пасху. Коли ж настав вечір, сів він до столу з дванадцятьма учнями.

Знаючи ж Ісус, що Отець усе дав йому в руки, і що від Бога він вийшов і до Бога повертається, встав від вечері, скинув одіж, узяв рушника й підперезався. Тоді налив води до умивальниці й почав обмивати учням ноги та обтирати рушником, яким був підперезаний. Підходить, отже, і до Симона Петра, – та той йому: «Ти, Господи, – мені вмивати ноги?» Каже йому Ісус у відповідь: «Те, що я роблю, ти під цю пору не відаєш; зрозумієш потім.» Петро ж йому каже: «Ні, не митимеш моїх ніг повіки!» – «Коли я тебе не вмю, – одрікає Ісус, – то не матимеш зо мною частки.» «Господи, – проказує до нього Симон Петро, – то не тільки ноги, але і руки, і голову!» А Ісус йому: «Тому, хто обмитий, нічого не треба вмивати, крім самих ніг; увесь бо він чистий. І ви чисті, та – не всі.» Знав бо, хто зрадити його мав, тим то й мовив: «Не всі ви чисті.» Обмивши їм ноги, вбрався знову в одіж, сів до столу та й каже до них: «Чи знаєте, що я зробив вам? Ви звете мене: Учитель, Господь, і правильно мовите, бо я є. Тож коли вмив вам ноги я – Господь і Учитель, – то й ви повинні обмивати ноги один одному. Приклад дав я вам, щоб і ви так робили, як оце я вам учинив. Істинно, істинно говорю вам: Слуга не більший за пана свого, а посланий не більший за того, хто послав його. Знавши те, щасливі будете, коли так чинитимете.

І коли вони їли, він промовив: “Істинно, кажу вам: Один з вас мене зрадить.” Засмучені глибоко, почали кожний з них запитувати його: “Чи то часом не я, Господи?” Він відповів: “Хто вклав зо мною руку в миску, той мене зрадить. Син Чоловічий іде, як написано про нього, та горе тому чоловікові, що зрадить Сина Чоловічого! Ліпше було б тому чоловікові не народитись!” А Юда, зрадник його, і собі озвався: “Чи то часом не я, Учителю?” Каже Ісус до нього: “Ти мовив.” Якже вони їли, Ісус узяв хліб, поблагословив, розламав і дав учням, кажучи: “Беріть, їжте: це моє тіло.” Потім узяв чашу, воздав хвалу і подав їм, кажучи: “Пийте з неї всі, бо це кров моя (Нового) Завіту, яка за багатьох проливається на відпущення гріхів. Кажу вам: Не питиму віднині з цього виноградного плоду аж до дня того, як питиму його

Jesus, saying, ‘Where do you want us to make the preparations for you to eat the Passover?’ He said, ‘Go into the city to a certain man, and say to him, “The Teacher says, My time is near; I will keep the Passover at your house with my disciples.”’ So the disciples did as Jesus had directed them, and they prepared the Passover meal. When it was evening, he took his place with the twelve;

Jesus, knowing that the Father had given all things into his hands, and that he had come from God and was going to God, got up from the table, took off his outer robe, and tied a towel around himself. Then he poured water into a basin and began to wash the disciples’ feet and to wipe them with the towel that was tied around him. He came to Simon Peter, who said to him, ‘Lord, are you going to wash my feet?’ Jesus answered, ‘You do not know now what I am doing, but later you will understand.’ Peter said to him, ‘You will never wash my feet.’ Jesus answered, ‘Unless I wash you, you have no share with me.’ Simon Peter said to him, ‘Lord, not my feet only but also my hands and my head!’ Jesus said to him, ‘One who has bathed does not need to wash, except for the feet, but is entirely clean. And you are clean, though not all of you.’ For he knew who was to betray him; for this reason he said, ‘Not all of you are clean.’ After he had washed their feet, had put on his robe, and had returned to the table, he said to them, ‘Do you know what I have done to you? You call me Teacher and Lord—and you are right, for that is what I am. So if I, your Lord and Teacher, have washed your feet, you also ought to wash one another’s feet. For I have set you an example, that you also should do as I have done to you. Very truly, I tell you, servants are not greater than their master, nor are messengers greater than the one who sent them. If you know these things, you are blessed if you do them.

And while they were eating, he said, ‘Truly I tell you, one of you will betray me.’ And they became greatly distressed and began to say to him one after another, ‘Surely not I, Lord?’ He answered, ‘The one who has dipped his hand into the bowl with me will betray me. The Son of Man goes as it is written of him, but woe to that one by whom the Son of Man is betrayed! It would have been better for that one not to have been born.’ Judas, who betrayed him, said, ‘Surely not I, Rabbi?’ He replied, ‘You have said so.’ While they were eating, Jesus took a loaf of bread, and after

новим з вами в Царстві Отця мого.” І відспівавши, вийшли вони на Оливну гору. Тоді Ісус сказав їм: “Усі ви зневірительсь у мені цієї ночі. Написано бо: Ударю пастиря, і розбіжаться вівці стада. А після мого воскресіння я випереджу вас у Галилеї.” Озвався тоді Петро й каже йому: “Навіть якби всі зневірилися у тобі, я не зневірюся ніколи.” Ісус же мовив до нього: “Істинно кажу тобі: Цієї ще ночі, перше, ніж заспіває півень, ти тричі мене відречешся.” Каже йому Петро: “Навіть якби я мав з тобою вмерти, не відречуся тебе!” Так само говорили всі учні. Тоді Ісус приходить з ними на місце, зване Гетсиманія, і каже до учнів: “Посидьте тут, поки піду та помолюся там.” І взяв Петра з собою і двох синів Заведея, і почав скорботити та тужити. Тоді сказав їм: “Смуток у мене на душі – аж до смерті! Зостаньтеся тут і чувуйте зо мною.” І пройшовши трохи далі, упав обличчям додолу, молившись і промовляючи: “Отче мій, якщо можливо, нехай мине ця чаша мене. Однак не як я бажаю, лише – як ти.” Тоді з’явився йому ангел з неба, що підкріплював його. Повний скорботи та тривоги, ще пильніш молився, а піт його став, мов каплі крові, що падали на землю.

Підвівшись від молитви, вернувся він до учнів і, знайшовши їх заснувшими, каже до Петра: “Отож і однієї години не спромоглися чувати зо мною? Чувайте й моліться, щоб не ввійшли у спокусу, бо дух бадьорий, але тіло немічне.” Знову, вдруге, відійшов він і почав молитися: “Отче мій, коли ця чаша не може минути, щоб я її не пив, хай буде твоя воля!” І, повернувшись, знову знайшов, що вони спали, бо очі в них були отяжілі. Залишив він їх, пішов знову й почав молитись утретє, повторюючи ті самі слова. Потім повернувся до учнів і каже до них: “Спіть собі й відпочивайте; наблизилась уже година, і Син Чоловічий буде виданий грішникам у руки. Уставайте, ходімо! Ось наблизився мій зрадник.” Він говорив ще, як надійшов Юда, один з дванадцятьох, а з ним і сила народу з мечами та дрючками – від первосвящеників та старших народу. Зрадник його дав їм знак, мовивши: “Кого я поцілую, це він, беріть його.” І відразу ж підійшов він до Ісуса й каже: “Радуйся, мій Учителю!” – та й поцілував його. Тоді питає його Ісус: “Чого прийшов єси, друже?!” – І зараз ті приступили, наклали на Ісуса руки і схопили його. Аж тут один із тих, що були з Ісусом, простягнув руку, вихопив свого меча й, ударивши. слугу первосвященика, відтяв йому вухо. Тоді Ісус сказав до нього: “Вклади твій меч назад до піхви: всі бо, що за меч беруться,

blessing it he broke it, gave it to the disciples, and said, ‘Take, eat; this is my body.’ Then he took a cup, and after giving thanks he gave it to them, saying, ‘Drink from it, all of you; for this is my blood of the covenant, which is poured out for many for the forgiveness of sins. I tell you, I will never again drink of this fruit of the vine until that day when I drink it new with you in my Father’s kingdom.’ When they had sung the hymn, they went out to the Mount of Olives. Then Jesus said to them, ‘You will all become deserters because of me this night; for it is written, “I will strike the shepherd, and the sheep of the flock will be scattered.” But after I am raised up, I will go ahead of you to Galilee.’ Peter said to him, ‘Though all become deserters because of you, I will never desert you.’ Jesus said to him, ‘Truly I tell you, this very night, before the cock crows, you will deny me three times.’ Peter said to him, ‘Even though I must die with you, I will not deny you.’ And so said all the disciples. Then Jesus went with them to a place called Gethsemane; and he said to his disciples, ‘Sit here while I go over there and pray.’ He took with him Peter and the two sons of Zebedee, and began to be grieved and agitated. Then he said to them, ‘I am deeply grieved, even to death; remain here, and stay awake with me.’ And going a little farther, he threw himself on the ground and prayed, ‘My Father, if it is possible, let this cup pass from me; yet not what I want but what you want.’

Then an angel from heaven appeared to him and gave him strength. In his anguish he prayed more earnestly, and his sweat became like great drops of blood falling down on the ground. When he got up from prayer, he came to the disciples and found them sleeping because of grief.

Then he came to the disciples and found them sleeping; and he said to Peter, ‘So, could you not stay awake with me one hour? Stay awake and pray that you may not come into the time of trial; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak.’ Again he went away for the second time and prayed, ‘My Father, if this cannot pass unless I drink it, your will be done.’ Again he came and found them sleeping, for their eyes were heavy. So leaving them again, he went away and prayed for the third time, saying the same words. Then he came to the disciples and said to them, ‘Are you still sleeping and taking your rest? See, the hour is at hand, and the Son of Man is betrayed into the hands of sinners. Get up,

від меча загинуть. Чи гадаєш, що я не міг би попросити Отця мого, і він зараз же не дав би мені більш як дванадцять легіонів ангелів? Як же то збулися б Писання, що воно так мусить статися?” Тоді Ісус промовив до народу: “Немов на розбійника вийшли ви з мечами та дрючками, щоб мене схопити! Щодня сидів я, навчаючи, у храмі, і ви мене не взяли. Та все це сталося, щоб збулися Писання пророків.” Тоді всі учні залишили його й повтікали.

Ті, що схопили Ісуса, повели його до первосвященника Каяфи, де зібралися книжники та старші. Петро ж ішов слідом за ним оподалік, аж до палацу первосвященника й, увійшовши до середини, сів із слугами, щоб побачити, чим воно скінчиться. Первосвященники та весь синедріон шукали ложного свідоцтва на Ісуса, щоб його вбити, і не знайшли, дарма, що було з’явилося багато ложних свідків. Нарешті прийшло двоє і кажуть: “Цей сказав: Я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати.” Тут підвівся первосвященик і сказав до нього: “Нічого не заперечуєш, що вони на тебе свідчать?” Але Ісус мовчав. Первосвященик каже до нього: “Заклинаю тебе живим Богом, щоб ти сказав нам, чи ти Христос, син Божий.” Тоді Ісус сказав до нього: “Ти мовив. Тільки ж кажу вам: Віднині ви побачите Чоловічого Сина, який сидітиме праворуч Всемогутнього й ітиме на небесних хмарах.” Тоді первосвященик роздер свою одежу і заявляє: “Він сказав богохульство! Нащо нам ще свідків? Оце ж ви щойно чули богохульство! Як вам здається?” Ті відповіли; “Він – винен смерті.” Тоді вони почали плювати йому в обличчя та бити кулаками; інші ж били його в обличчя, і промовляли: “Проречи нам, Христе, хто тебе вдарив?” Петро ж сидів надворі. Аж тут одна служниця підійшла до нього й каже: “І ти був з Ісусом Галилеєм.” Але той перед усіма відрікся і заявив: “Не знаю, що таке говориш.” Коли ж: він вийшов до воріт, уздріла його інша й каже до тих, що там були: “Цей був з Ісусом з Назарету.” Він знову, клявши, відрікся: “Не знаю я цього чоловіка.” Десь трохи згодом приступили ті, що там стояли, і заговорили до Петра: “Ти таки справді один з них, бо й твоя вимова тебе виявляє.” Тоді Петро почав клястися та божитися: “Не знаю я цього чоловіка.” І враз заспівав півень. І Петро згадав те слово, що Ісус сказав був: “Раніше, ніж півень заспіває, ти тричі зречешся мене.” І вийшовши звідтіль, заплакав гірко.

let us be going. See, my betrayer is at hand.’ While he was still speaking, Judas, one of the twelve, arrived; with him was a large crowd with swords and clubs, from the chief priests and the elders of the people. Now the betrayer had given them a sign, saying, ‘The one I will kiss is the man; arrest him.’ At once he came up to Jesus and said, ‘Greetings, Rabbi!’ and kissed him. Jesus said to him, ‘Friend, do what you are here to do.’ Then they came and laid hands on Jesus and arrested him. Suddenly, one of those with Jesus put his hand on his sword, drew it, and struck the slave of the high priest, cutting off his ear. Then Jesus said to him, ‘Put your sword back into its place; for all who take the sword will perish by the sword. Do you think that I cannot appeal to my Father, and he will at once send me more than twelve legions of angels? But how then would the scriptures be fulfilled, which say it must happen in this way?’ At that hour Jesus said to the crowds, ‘Have you come out with swords and clubs to arrest me as though I were a bandit? Day after day I sat in the temple teaching, and you did not arrest me. But all this has taken place, so that the scriptures of the prophets may be fulfilled.’ Then all the disciples deserted him and fled. Those who had arrested Jesus took him to Caiaphas the high priest, in whose house the scribes and the elders had gathered. But Peter was following him at a distance, as far as the courtyard of the high priest; and going inside, he sat with the guards in order to see how this would end. Now the chief priests and the whole council were looking for false testimony against Jesus so that they might put him to death, but they found none, though many false witnesses came forward. At last two came forward and said, ‘This fellow said, “I am able to destroy the temple of God and to build it in three days.”’ The high priest stood up and said, ‘Have you no answer? What is it that they testify against you?’ But Jesus was silent. Then the high priest said to him, ‘I put you under oath before the living God, tell us if you are the Messiah, the Son of God.’ Jesus said to him, ‘You have said so. But I tell you, From now on you will see the Son of Man seated at the right hand of Power and coming on the clouds of heaven.’ Then the high priest tore his clothes and said, ‘He has blasphemed! Why do we still need witnesses? You have now heard his blasphemy. What is your verdict?’ They answered, ‘He deserves death.’ Then they spat in his face and struck him; and some slapped him, saying, ‘Prophecy to us, you Messiah! Who is it that struck you?’ Now Peter was sitting outside in the courtyard. A servant-girl

Якже настав ранок, усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити. І зв'язавши його, повели та й передали правителеві Пилатові.

По Євангелію: Слава довготерпінню твоєму, Господи.

Замість Херувимської пісні: Вечері твоєї тайної днесь, Сину Божий, мене причасника прийми, бо ворогам твоїм тайни не повім і поцілунку не дам тобі, як Юда, але, як розбійник, ісповідаю тебе: Пом'яни мене, Господи, у царстві твоїм. Аلیلуя (х3).

Замість Достойно: Ірмос (глас 6): Гостинністю Владичньою і безсмертною трапезою на горнім місці з високим помислем, вірні, прийдіть, насолодимось, вишнього слова від Слова навчившись. Його ж ми величаємо.

Причасний: Вечері твоєї тайної днесь, Сину Божий, мене причасника прийми, бо ворогам твоїм тайни не повім і поцілунку не дам тобі, як Юда, але, як розбійник, ісповідаю тебе: Пом'яни мене, Господи, у царстві твоїм. Аلیلуя (х3).

Замість Нехай сповняться: Вечері твоєї тайної днесь, Сину Божий, мене причасника прийми, бо ворогам твоїм тайни не повім і поцілунку не дам тобі, як Юда, але, як розбійник, ісповідаю тебе: Пом'яни мене, Господи, у царстві твоїм. Аلیلуя (х3).

came to him and said, 'You also were with Jesus the Galilean.' But he denied it before all of them, saying, 'I do not know what you are talking about.' When he went out to the porch, another servant-girl saw him, and she said to the bystanders, 'This man was with Jesus of Nazareth.' Again he denied it with an oath, 'I do not know the man.' After a little while the bystanders came up and said to Peter, 'Certainly you are also one of them, for your accent betrays you.' Then he began to curse, and he swore an oath, 'I do not know the man!' At that moment the cock crowed. Then Peter remembered what Jesus had said: 'Before the cock crows, you will deny me three times.' And he went out and wept bitterly. When morning came, all the chief priests and the elders of the people conferred together against Jesus in order to bring about his death. They bound him, led him away, and handed him over to Pilate the governor.

After the Gospel: Glory to Your long suffering, O Lord.

Instead of the Cherubic Hymn (Pg. 276): Accept me this day, O Son of God, as a partaker of Your mystical Supper. I will not tell the mystery to Your enemies, nor will I give You a kiss as did Judas, but like the thief, I confess to You: Remember me, O Lord, when You come into Your Kingdom. Alleluia! (3x).

Instead of "It is truly..." (Pg. 656): **Irmos (Tone 6):** Come, you faithful, let us with uplifted minds enjoy the hospitality of the immortal banquet of the Lord, for we have learned the Word from the Word Who has gone up on high and Whom we magnify.

Communion Verse (Pg. 276): Accept me this day, O Son of God, as a partaker of Your mystical Supper. I will not tell the mystery to Your enemies, nor will I give You a kiss as did Judas, but like the thief, I confess to You: Remember me, O Lord, when You come into Your Kingdom. Alleluia! (3x).

Instead of "May our mouths..." (Pg. 276): Accept me this day, O Son of God, as a partaker of Your mystical Supper. I will not tell the mystery to Your enemies, nor will I give You a kiss as did Judas, but like the thief, I confess to You: Remember me, O Lord, when You come into Your Kingdom. Alleluia! (3x).